รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร

1. บทนำ

ความต้องการใช้พลังงานของโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่แหล่งพลังงานฟอสซิลซึ่งเป็นแหล่งพลังงานหลักกำลังจะหมดไป การพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทนอย่างยั่งยืนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง จากข้อมูลการใช้พลังงานของประเทศไทย พบว่าแต่ละปีมีการนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์จากต่างประเทศในอัตราที่สูง โดยเฉพาะน้ำมันดิบมีปริมาณนำเข้ามากถึงร้อยละ 75 ของการนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์ทั้งหมด และเมื่อเกิดการผันผวนทางด้านราคาน้ำมันในตลาดโลกทำให้มีผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

ดังนั้นเพื่อการสร้างความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศและทดแทนการนำเข้าพลังงานฟอสซิล รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาและส่งเสริมพลังงานทดแทนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตและใช้เชื้อเพลิงชีวภาพจากผลผลิตทางการเกษตร และเพื่อให้การพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพดังกล่าวเป็นไปอย่างมีรูปธรรม เป็นระบบ และเกิดความยั่งยืน

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) ซึ่งมีหน้าที่หลักในการรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาพลังงานทดแทน จึงเห็นว่ามีความจำเป็นในการศึกษารูปแบบองค์กรการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ

2. สถานการณ์เชื้อเพลิงชีวภาพในปัจจุบัน

2.1 น้ำมันไบโอดีเซล

ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลของประเทศไทยในภาพรวมระหว่าง ปี พ.ศ. 2529-2549เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 5-6 ต่อปี กระทรวงพลังงานกำหนดแผนยุทธศาสตร์ไบโอดีเซลเพื่อใช้ทดแทนน้ำมันดีเซลร้อยละ 10 ในปี พ.ศ. 2555 หรือคิดเป็นปริมาณไบโอดีเซลประมาณวันละ 8.5 ล้านลิตร และในเดือนกันยายน พ.ศ. 2550 ได้มีการกำหนดเป้าหมายในแผนอนุรักษ์พลังงานและพลังงานทดแทน ปี พ.ศ. 2551-2554 ได้ปรับเป้าหมายการผลิตไบโอดีเซลเป็นวันละ 3 ล้านลิตร

ในส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ประเมินปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มดิบในช่วงปี พ.ศ. 2551 - 2555 ไว้ที่ประมาณ 1.02, 1.55, 2.05, 2.64 และ 2.9 ล้านตันตามลำดับ ซึ่งประมาณว่าน้ำมันปาล์มดิบที่เหลือจากการบริโภคจะสามารถทดแทนการใช้น้ำมันดีเซลในช่วงปี พ.ศ. 2551-2555 ได้ปีละ 1.12, 1.70, 2.24, 2.89 และ 3.17 พันล้านลิตรตามลำดับ หรือคิดเป็นวันละ 3.06, 4.65, 6.15, 7.92 และ 8.7 ล้านลิตร ซึ่งมีปริมาณร้อยละ 4.5, 6.6, 8.2, 10.0 และ 10.3 ตามลำดับ

คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน (กบง.) ได้มีมติกำหนดให้ตั้งแต่เดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2551 ให้ผสมไบโอดีเซลในสัดส่วนร้อยละ 2 โดยปริมาตรในน้ำมันดีเซล และกองทุนน้ำมันชดเชยราคาขาย

ปลีกไบโอดีเซล B5 เพื่อให้จำหน่ายในราคาดีเซลหน้าโรงกลั่นบวกค่าดำเนินการสูงสุดลิตรละ 5 บาท หรือต่ำกว่าน้ำมันดีเซลลิตรละ 70 สตางค์ หรือกองทุนน้ำมันรับภาระส่วนต่างราคาของน้ำมันทั้งสองประเภทประมาณลิตรละ 0.50-1.20 บาท ซึ่งคาดว่าจะมีผลทำให้การใช้ไบโอดีเซลเพิ่มขึ้นเป็น 4 แสนลิตรต่อวันในปี พ.ศ. 2550

จากสถานการณ์การผลิตและการส่งออกของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราชะลอตัว และปริมาณการบริโภคเพิ่มในอัตราก้าวหน้า ทำให้แนวโน้มราคาน้ำมันปาล์มในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลงจะเร่งให้ราคาเพิ่มสูงมากยิ่งขึ้นอาจสรุปปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของแผนผลิตน้ำมันปาล์มดิบในประเทศซึ่งใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิตไบโอดีเซล ได้ดังต่อไปนี้

– การนำเข้าน้ำมันปาล์มหากขาดแคลนวัตถุดิบเพื่อป้อนโรงงานไบโอดีเซล โดยไม่กระทบกระเทือนผู้ปลูกและโรงงานน้ำมันปาล์มภายในประเทศ

– การเร่งผลิตต้นกล้าปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพดีและการจัดหาพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับแผนการปลูก

– การพัฒนาพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูง และให้น้ำมันมาก และส่งเสริมเทคโนโลยีการปลูกที่ทันสมัยให้แก่เกษตรกรผู้ปลูก รวมทั้งการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืชน้ำมันอื่นๆ เช่น สบู่ดำ

– การกำหนดนโยบาย เช่น นโยบายการจัดโซนพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อผลิตไบโอดีเซล นโยบายกระตุ้นให้เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและรวมผลผลิตน้ำมันปาล์ม และการสนับสนุนการลงทุนเครื่องมือ เพื่อลดต้นทุนการผลิต

– การกำหนดนโยบายอุดหนุนราคาจำหน่ายไบโอดีเซล หรือ นโยบายภาษีสรรพสามิตเพื่อจูงใจให้เกิดการใช้เพิ่มมากขึ้น และสร้างความมั่นคง

2.2 เอทานอล

ขณะที่น้ำมันดีเซลใช้เพื่อการขนส่งสินค้าหรือเพื่อการขนส่งสาธารณะ การใช้น้ำมันก๊าซโซลีนส่วนใหญ่เป็นการใช้ในรถส่วนบุคคล โดยความต้องการใช้น้ำมันก๊าซโซลีนของประเทศไทย ช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2529-2549 เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 4 - 5 ต่อปี

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2546 เห็นชอบยุทธศาสตร์การผลิตเอทานอลวันละ 3 ล้านลิตร ในปี พ.ศ. 2554 สำหรับผสมเป็น E 10 กลางปี พ.ศ. 2550 กระทรวงพลังงานกำหนดราคาเอทานอลในประเทศอ้างอิงราคาตลาดโลกบวกค่าดำเนินการและค่าขนส่งจากบราซิลมายังไทย และได้กำหนดราคาขายปลีกก๊าซโซฮอล์ 95 และ 91 ต่ำกว่าราคาก๊าซโซลีน 95 และ 91 ลิตรละ 2.50 และ 2.00 บาท ตามลำดับ ต่อมาเมื่อกลางเดือนกันยายน พ.ศ. 2550 ราคาขายปลีกก๊าซโซฮอล์ 95 และ 91 ต่ำกว่า ราคาน้ำมันก๊าซโซลีน 95 และ 91 เพิ่มขึ้นเป็นลิตรละ 3.50 บาท ทำให้การใช้ก๊าซโซฮอล์เฉลี่ย 7 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2550 มีปริมาณโดยเฉลี่ยวันละ 4.04 ล้านลิตรซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ปัจจุบัน (เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551) ยอดจำหน่ายก๊าซโซฮอล์ 95 และ 91 รวมกันเฉลี่ย 7.68 ล้านลิตรต่อวัน โดยราคาก๊าซโซฮอล์ 95 และ 91 ถูกกว่าราคาก๊าซโซลีน 95 และ 91 เท่ากับ 4.00 และ 3.70 บาทต่อลิตร ตามลำดับ

3. รูปแบบองค์กรในต่างประเทศและการประยุกต์ใช้กับประเทศไทย

ตารางที่ 3-1 นโยบาย กลยุทธ์ขององค์กร ในประเทศมาเลเซีย และการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

องค์กร	นโยบายและกลยุทธ์	จุดแข็ง	การประยุกต์ใช้กับประเทศไทย
<u>องค์กร</u> 1) กระทรวงการเพาะปลูก อุตสาหกรรมและสินค้า 2) MPOB 3) FELDA 4) องค์กรอุตสาหกรรมเอกชนและเกษตรกร <u>การผลิต</u> ผลิตน้ำมันปาล์มและไบโอดีเซลจากน้ำมันปาล์ม	1) รัฐสนับสนุนการวิจัยพัฒนาเป็นเวลายาวนานและต่อเนื่อง 2) การสร้างความเข้มแข็งให้เอกชนเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและร่วมมือในนโยบายรัฐโดยสมัครใจ 4) ความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับเพื่อนบ้านเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูก 5) นโยบายการสร้างพันธมิตรทางการตลาดทั่วโลก 6) รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณและนโยบายองค์กรอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งองค์กรและผู้มีส่วนร่วมเกิดความเข้มแข็งจึงจัดเก็บรายได้กลับมาเป็นรายได้ขององค์กร	1) ภูมิอากาศเหมาะสม 2) มีความเข้มแข็งทางการเมือง 3) มีการพัฒนาบุคลากรรองรับทั้งด้านเทคโนโลยีและบริหารจัดการ 4) มีการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายระยะยาวชัดเจน 5) มีงบประมาณสนับสนุนพอเพียงจนองค์กรเข้มแข็ง 6) มีการวิจัยพัฒนาทำให้ต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่ำและแข่งขันได้ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ได้ เช่น การร่วมทุนผลิตเคมีภัณฑ์และการขยายการผลิตไบโอดีเซลทั้งในและต่างประเทศ 7) มีหน่วยงานศึกษากฎหมายในองค์กรเพื่อเสนอเชิงนโยบายให้รัฐบาล	1) การกำหนดองค์กร ภาระหน้าที่เพื่อการวิจัยพัฒนา 2) การกำหนดแผนการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อรองรับงานขององค์กร 3) กำหนดแนวทางการจัดหารายได้และการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลทั้งในระยะสั้น (1-5 ปี) และระยะยาว 4) มีหน่วยงานศึกษากฎหมายทั้งก่อนการนำมาใช้และประเมินผลการใช้กฎหมาย และมีรูปแบบองค์กรที่จะนำเสนออนุมัติหรือแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว 5) มีองค์กรรองรับเพื่อดำเนินงานตามแผนการปลูก การผลิต และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

ตารางที่ 3-2 นโยบาย กลยุทธ์ขององค์กร ในประเทศบราซิล และการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

องค์กร	นโยบายและกลยุทธ์	จุดแข็ง	การประยุกต์ใช้กับประเทศไทย
<u>องค์กร</u> กระทรวงเกษตรฯ CIMA ANP <u>การผลิต</u> ผลิตเอทานอลจากอ้อย	1) รัฐบาลทหารผลักดันนโยบายแอลกอฮอล์แห่งชาติโดยมีบริษัทน้ำมันของรัฐรองรับภาระการขาดทุนจากส่วนต่างราคาน้ำมันในระยะเริ่มต้น 2) รัฐบาลผลักดันการวิจัยพัฒนาพันธุ์อ้อย และเทคนิคการปลูกอย่างต่อเนื่อง 3) อุดหนุนการใช้และการผลิตเอทานอลด้วยการเจรจากับผู้ผลิตรถยนต์ Flex Car, รถ E100 และนโยบายภาษีสรรพสามิต 4) ในระยะยาว รัฐบาลปล่อยราคาน้ำตาลทราย และเอทานอลให้เป็นไปตามกลไกตลาด โดยกำหนดสัดส่วนการผสมเอทานอลเป็นช่วง ร้อยละ 20-25 5) รัฐบาลสนับสนุนเอกชนเพื่อการค้าเอทานอลในระดับนานาชาติ 6) สร้าง Strategic Partners ทางการเมืองในภูมิภาคและระดับโลก	1) การดำเนินการจัดตั้งและดำเนินโครงการทำได้รวดเร็ว และภาระขาดทุนในระยะเริ่มต้นบริษัทของรัฐบาลรับภาระขาดทุนทั้งหมด 2) มีพื้นที่ปลูกอ้อยมากในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ค่าแรงงานมีราคาถูก ทำให้ต้นทุนผลิตต่ำกว่าคู่แข่งมาก 3) อยู่ใกล้ตลาดใหญ่คือสหรัฐอเมริกา มีแหล่งระบายสินค้ามหาศาลทำให้ขยายตลาดได้เร็ว มีการร่วมลงทุนจำนวนมาก 4) ปัจจุบันมีแหล่งน้ำมันและก๊าซพอต่อการใช้ในประเทศทำให้เกิดความมั่นคงทางพลังงานและสามารถดำเนินแผนเอทานอลระยะยาวยืดหยุ่นและต่อเนื่องได้ 5) การเมืองมีความเข้มแข็งและนโยบายเอทานอลในระยะยาวไม่เปลี่ยนแปลง 6) ราคาก๊าซโซลีนและดีเซลแพงกว่าประเทศไทย 7) อุตสาหกรรมมีความยืดหยุ่นระหว่างการผลิตเอทานอลสลับกับการผลิตน้ำตาลทราย	1) การวิจัยพัฒนาพันธุ์อ้อย และการเพาะปลูก 2) ความร่วมมือกับผู้ผลิตรถยนต์ตามหลัก Demand Creation 3) การสนับสนุนของรัฐบาลโดยการกำหนดสัดส่วนผสมเอทานอลเป็นช่วงแทนการกำหนดค่าเดียว 4) การมีบทบาทในสังคมโลกมากขึ้นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ของกลไกในตลาดเสรี 5) การพัฒนาพลังงานฟอสซิลยังเป็นสิ่งจำเป็นกับความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ 6) ความเข้มแข็งและนโยบายที่แน่นอนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพในระยะยาว 7) ความยืดหยุ่นของอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายและเอทานอลซึ่งเป็นไปตามกลไกราคา และการเปรียบเทียบต้นทุนกรณีที่ใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบ

ตารางที่ 3-3 นโยบาย กลยุทธ์ขององค์กร ในประเทศสหรัฐอเมริกา และการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

องค์กร	นโยบายและกลยุทธ์	จุดแข็ง	การประยุกต์ใช้กับประเทศไทย
<u>องค์กร</u> 1) กระทรวงเกษตร 2) กระทรวงพลังงาน 3) กระทรวงการคลัง 4) องค์กรเอกชน <u>การผลิต</u> 1) ผลิตเอทานอลจากข้าวโพด 2) การวิจัยพัฒนาเอทานอลจากเซลลูโลส 3) ผลิตไบโอดีเซลจากถั่วเหลือง และน้ำมันทอดใช้แล้ว	1) รัฐบาลสนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเอทานอลระดับสูง 2) รัฐบาลปกป้องเกษตรกรซึ่งผลิตเอทานอล โดยเก็บภาษีนำเข้า 54 เซ็นต์/แกลลอน และอุดหนุนเกษตรกร 51 เซ็นต์/แกลลอน 3) นโยบายสร้างพันธมิตรกับบราซิลเพื่อเป็นแหล่งเชื้อเพลิงทดแทนราคาถูก 4) นโยบายพัฒนาเทคโนโลยีผลิตจากเซลลูโลสเพื่อลดต้นทุนการผลิตในประเทศและใช้วัตถุดิบผลิตเชื้อเพลิงที่ไม่ใช่พืชอาหาร 5) แผนงานพลังงานในภาพรวมกว้างและมีความยืดหยุ่นในวิธีการและแผนงาน	1) มีนักวิจัยและเทคโนโลยีระดับโลกสนับสนุนจำนวนมาก 2) มีงบประมาณจากรัฐบาลสนับสนุนจำนวนมาก 3) มีอำนาจต่อรองในระดับโลกสูงเนื่องจากเป็นตลาดผู้ซื้อรายใหญ่ของโลก 4) ธุรกิจเอกชนเข้มแข็ง มีอำนาจในการลงทุนอย่างไม่จำกัด และมีการสนับสนุนจากฝ่ายการเมืองในตลาดโลก 5) มีการพัฒนาแหล่งเชื้อเพลิงอื่นๆ ไปพร้อมกัน เช่น ไฮโดรเจนเซลล์ และมีธุรกิจน้ำมันครอบคลุมแหล่งน้ำมันสำรองของโลก 6) การเมืองทั้งระดับประเทศและระดับรัฐเข้มแข็ง และรัฐต่างๆมีอิสระในการกำหนดนโยบายและงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัว 7) ตลาดน้ำมันในประเทศมีขนาดใหญ่ทำให้เกิด Economy of Scale 8) ราคาก๊าซโซลีนและดีเซลแพงกว่าประเทศไทย	1) การพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยีเพื่อการวิจัยพัฒนาชั้นสูงเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ และจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาลอย่างพอเพียงตามแผนการดำเนินงาน 2) กรอบของแผนพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพในระยะยาวควรมีความชัดเจนและได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง ซึ่งอาจเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจกำหนดทิศทางตามกรอบใหญ่ 3) ในระยะเริ่มต้นการอุดหนุนภาคเกษตรกรเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกเพื่อการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ 4) การกำหนดสัดส่วนผสมเอทานอลในเบนซินหรือไบโอดีเซลในดีเซลจำเป็นต้องมีการดำเนินการร่วมกับบริษัทผลิตรถยนต์ควบคู่กันเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

ตารางที่ 3-4 นโยบาย กลยุทธ์ขององค์กร ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

องค์กร	นโยบายและกลยุทธ์	จุดแข็ง	การประยุกต์ใช้กับประเทศไทย
<u>องค์กร</u> 1) คณะกรรมการพัฒนาและปฏิรูปแห่งรัฐ 2) สำนักงานพลังงานฯ 3) กรมการกฎหมายฯ <u>การผลิต</u> 1) ผลิตเอทานอลจากข้าวโพด ข้าวฟ่าง 2) ไบโอดีเซลจากถั่วเหลือง, Rapeseed และศึกษาการผลิตโดยใช้เมล็ดสบู่ดำ	1) คณะกรรมการพัฒนาและปฏิรูปฯเป็นผู้กำหนดแผนและกฎหมายรองรับที่เป็นไปตามแผนฉบับที่ 11 และเสนอขออนุมัติต่อสำนักนายกรัฐมนตรี 2) ออกกฎหมายบังคับใช้ E10 ทั่วประเทศ 3) มีปัญหาขัดกันของนโยบายเรื่องการนำพืชอาหารผลิตเป็นเชื้อเพลิงชีวภาพกับการขยายพื้นที่ปลูกทำให้ต้องนำเข้าเอทานอล และไบโอดีเซล	1) ภาครัฐบาลในระบอบสังคมนิยมมีความเข้มแข็ง การดำเนินการตามนโยบายทำได้รวดเร็ว 2) งานของคณะกรรมการมีความเป็นอิสระในทางปฏิบัติและสามารถเสนอกฎหมายรองรับได้ 3) ค่าเครื่องจักรและต้นทุนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมมีราคาถูกกว่าประเทศอื่น แม้วัตถุดิบจะมีราคาสูง แต่ต้นทุนรวมยังสามารถแข่งขันได้ 4) กำลังซื้อของประชาชนเพิ่มขึ้นมากจากอัตราการเติบโตเศรษฐกิจสูงติดต่อกันเป็นอันดับ 1 ของเอเชีย 5) มีปริมาณน้ำมันพืชใช้แล้วมากเนื่องจากเป็นประเทศที่มีการบริโภคน้ำมันพืชมากที่สุดในโลก	1) หน่วยงานรัฐบาลที่ทำหน้าที่กำกับดูแลมีความเป็นอิสระและสามารถดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยมีโครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องไม่ซับซ้อน 2) วิธีการแก้ปัญหาการนำพืชอาหารมาผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพซึ่งคล้ายคลึงกับประเทศไทย 3) แนวทางการนำสบู่ดำเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของแผนไบโอดีเซล 4) การบริหารจัดการหน่วยงานในโครงสร้างอุตสาหกรรมเอทานอลซึ่งมีการผลิตในปริมาณมาก 5) วิธีการและแนวทางกำหนดแผนงานและโครงสร้างหน่วยงานที่เกี่ยวกับเชื้อเพลิงชีวภาพ 6) มีหน่วยงานด้านกฎหมายรองรับ

ตารางที่ 3-5 นโยบาย กลยุทธ์ขององค์กร ในประเทศอินเดีย และการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

องค์กร	นโยบายและกลยุทธ์	จุดแข็ง	การประยุกต์ใช้กับประเทศไทย
องค์กร 1) กระทรวงน้ำมันเชื้อเพลิง 2) กระทรวงเกษตรฯ: **การผลิต** 1) ผลิตเอทานอลจากน้ำอ้อย, กากน้ำตาล และมีโครงการวิจัยเอทานอลจากเซลลูโลส 2) ผลิตไบโอดีเซลจากสบู่ดำ น้ำมันทอดใช้แล้ว	1) รัฐบาลออกกฎหมายกำหนดให้ใช้ E5 และจะให้เริ่มใช้ E10 ในรัฐใหญ่ แต่ยังมีปัญหาทางปฏิบัติทำให้ยังมีการใช้ไม่ทั่วประเทศ 2) มีนโยบายศึกษาการผลิตเอทานอลจากเซลลูโลส และ ไบโอดีเซลจากสบู่ดำ (Jatropha) 3) มีนโยบายเชื้อเพลิงชีวภาพให้เป็นไปตามกลไกราคาตลาด	1) เป็นผู้บริโภคน้ำมันพืชในปี 2549 ปริมาณ 3.13 ล้านตัน ซึ่งมากเป็นอันดับ 5 ของโลกรองจากจีน อินโดนีเซีย สหภาพยุโรป และมาเลเซีย ทำให้มีน้ำมันทอดใช้แล้วปริมาณมากเพื่อรองรับการผลิตไบโอดีเซลเชิงอุตสาหกรรม 2) พันธุ์สบู่ดำของอินเดียมีอัตราผลผลิตต่อไร่สูง (800-1,200 กก. ต่อไร่) ต้นทุนผลิตแข่งขันกับดีเซลได้ 3) มีอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ครบวงจร ทำให้อาจพัฒนารถยนต์ Flex Car และรถ E100 ได้ง่าย 4) มีผลผลิตอ้อยอันดับ 2 ของโลกเพื่อผลิตน้ำตาลทรายสำหรับบริโภคในประเทศ 5) มีอัตราการเติบโตของอุตสาหกรรม และรายได้สูงติดต่อกันหลายปีรองจากจีน 6) มีบุคลากรทางเทคนิครองรับการวิจัยพัฒนาจำนวนมากที่สุดในเอเชีย	1) องค์กรที่เกี่ยวกับเชื้อเพลิงชีวภาพไม่มีความซับซ้อน 2) อินเดียไม่มีปัญหาอื่นนอกจากอุปสรรคทางด้านโลจิสติกส์ซึ่งน่าจะแก้ไขได้ในระยะยาว 3) การนำสบู่ดำบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานเชื้อเพลิงชีวภาพ และการวิจัยพัฒนาพันธุ์ รวมทั้งโครงสร้างหน่วยงานที่รับผิดชอบ 4) แนวทางการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ 5) โครงสร้างและวิธีการบริหารจัดการน้ำมันใช้แล้วซึ่งมีลักษณะคล้ายกับประเทศไทยแต่มีปริมาณมากกว่า

ตารางที่ 3-6 นโยบาย กลยุทธ์ขององค์กร ในประเทศออสเตรเลีย และการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

องค์กร	นโยบายและกลยุทธ์	จุดแข็ง	การประยุกต์ใช้กับประเทศไทย
<u>องค์กร</u> 1) สำนักนายกฯ 2) กระทรวงอุตสาหกรรมฯ 3) กระทรวงเกษตรฯ 4) กระทรวงสิ่งแวดล้อม <u>การผลิต</u> 1) ผลิตเอทานอลจากอ้อยและมีโครงการวิจัยเอทานอลจากเซลลูโลส 2) ผลิตไบโอดีเซลจากน้ำมันถั่วเหลืองและน้ำมันใช้แล้ว	1) ออกพระราชบัญญัติกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง ปี 2543 2) กำหนดนโยบายภาษีสรรพสามิต โดยไม่ต้องเสียภาษีร้อยละ 38.143 จนถึงปี 2553 ภายหลังจากนั้นเอทานอลจะเสียในอัตราเพิ่มร้อยละ 2.5 ต่อปี จนมีอัตราสูงสุดร้อยละ 12.5 ส่วนไบโอดีเซลเสียเพิ่มร้อยละ 3.8 ต่อปี และอัตราสูงสุดที่ร้อยละ 19.1 3) มีนโยบายกลไกตลาดเสรี	1) มีต้นทุนการผลิตอ้อยต่ำรองจากบราซิล 2) มีองค์กรด้านวิจัยและพัฒนาและบุคลากรทางเทคนิครองรับ 3) พื้นที่เพาะปลูกมีมากสามารถขยายการเพาะปลูก และผลิตเพื่อส่งออกได้ 4) มีลักษณะโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายยืดหยุ่น	1) แนวทางการบริหารจัดการเพาะปลูกเพื่อลดต้นทุนผลิตอ้อย 2) แนวทางการพัฒนาบุคลากรและความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน 3) แนวทางการวางแผนงานโดยรักษาสมดุลระหว่างอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบชนิดเดียวกัน 4) แนวทางของรัฐบาลและหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในภาวะตลาดเสรีเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายตามแผนเชื้อเพลิงชีวภาพ

ตารางที่ 3-7 นโยบาย กลยุทธ์ขององค์กร ในประเทศฝรั่งเศส และการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

องค์กร	นโยบายและกลยุทธ์	จุดแข็ง	การประยุกต์ใช้กับประเทศไทย
<u>องค์กรบริหาร</u> 1) กระทรวงเศรษฐกิจ 2) กรมบริหารจัดการพลังงาน (DGEMP) <u>องค์กรด้านวิจัยพัฒนา</u> 1) กระทรวงอุตสาหกรรม 2) สถาบันปิโตรเลียม (IFP) <u>องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม</u> 1) กระทรวงนิเวศน์ (MEDD) 2) สถาบันสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ADEME)	1) DGEMP กำหนดนโยบายเพื่อเป้าหมายเชื้อเพลิงชีวภาพ 2) IFP เป็นองค์กรวิจัยพัฒนาอิสระมีรายได้จากค่าสิทธิบัตรการวิจัยและงบประมาณรัฐบาล 3) IFP ถือครองทรัพย์สินหรือถือหุ้นบริษัทเอกชน 4)ADEME เป็นองค์กรสิ่งแวดล้อมทำหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบการให้อนุญาตประกอบการ 5) DGEMP และ IFP เป็นเอกเทศ มีนโยบายหลักเดียวกัน 6) IFP ทำธุรกิจผ่านบริษัทในเครือ คือ อาแซง	1) กำหนดนโยบายและเป้าหมายขององค์กร ในทิศทางเดียวกัน คล่องตัวและปรับแผนได้เร็ว 2) มีงบประมาณรัฐบาลสนับสนุนหน่วยงานวิจัยพัฒนาให้เข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง 3) นำผลการวิจัยพัฒนาไปใช้เชิงพาณิชย์จำนวนมาก 4) องค์กรเอกชนได้รับการปกป้องทางภาษี โควต้าเพื่อป้องกันการทุ่มตลาด ทำให้ขยายธุรกิจได้ต่อเนื่อง 5) มีองค์กรทางสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็ง	1) นโยบายและแผนปฏิบัติงานไม่ขัดกับแผนงานพืชอาหาร โดยใช้ระบบโควต้า 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเอกชน 3) คุ้มครองธุรกิจในประเทศให้แข่งขันได้และมีศักยภาพลงทุนทางเทคโนโลยีเพื่อลดต้นทุนโดยไม่ขัดต่อ WTO, AFTA 4) เป้าหมายแผนงานเชื้อเพลิงชีวภาพเป็นหนึ่งในวาระสำคัญของชาติ 5) เสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงานวิจัยพัฒนา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว 6) หน่วยราชการ หรือองค์กรของรัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างภาพพจน์ที่ดีกับอุตสาหกรรมเอกชน

4. สรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการและการมีส่วนร่วมของประชาชน

4. 1 การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 1

การประชุมได้จัดขึ้นที่ โรงแรมแกรนด์ทาวเวอร์ อินน์ กรุงเทพฯ ในวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ระหว่างเวลา 08.30 - 16.00 น. มีผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับไบโอดีเซลและเอทานอลเข้าร่วมประชุมจำนวน 101 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานอิสระ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาคเอกชน โดยสรุปประเด็นที่ผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นด้วย ได้แก่

1) ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการหาแหล่งพลังงานทดแทนโดยการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพที่ผลิตจากผลผลิตการเกษตร ส่วนใหญ่เห็นว่าบทบาทของรัฐในการส่งเสริมเกี่ยวกับเชื้อเพลิงชีวภาพโดยเฉพาะในด้านการแปรรูป การปลูกและการตลาดยังไม่เหมาะสม

2) ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีองค์กรรูปแบบองค์การมหาชนที่เกิดจากการริเริ่มโดยกระทรวงพลังงาน ซึ่งจำแนกโครงสร้างเป็นระดับนโยบายและระดับบริหารจัดการ

3) เห็นด้วยกับรูปแบบคณะกรรมการ โดยรูปแบบองค์กรระดับนโยบาย เป็นคณะกรรมการสภาองค์กรเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย มีตัวแทนจากภาครัฐ อุตสาหกรรมและเกษตรกรในสัดส่วน 2:1:1 และเห็นด้วยกับการเลือกตั้งประธานกรรมการและเลขานุการควรเลือกโดยคณะกรรมการ

4) ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นด้วยกับงานบริหารจัดการและความร่วมมือกับสถาบัน/องค์กรอื่น งานวิจัยและพัฒนา งานกำกับดูแลการบริหารของคณะกรรมการส่งเสริมเกษตรกรรมและเขตอุตสาหกรรมและงานด้านการตลาด

5) องค์ประกอบคณะกรรมการเป็นผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ

- หน่วยงานของรัฐ 4 คน
- เกษตรกร 7 คน
- โรงงาน 7 คน
- ผู้บริโภค 4 คน
- สถาบันการศึกษา/วิจัย 4 คน
- เลขานุการ 1 คน

4.2 การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2

การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 จัดขึ้น ที่โรงแรมเดอะ ทวิน ทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2551 เวลา 08.30 น. ถึง 14.30 น. มีผู้เข้าร่วมการประชุมทั้งสิ้น 102 คน โดยประมวลผลสรุปไว้ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อข้อเสนอรูปแบบและโครงสร้างองค์กรเรื่องหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานระดับบริหาร รูปแบบการบริหารองค์การมหาชน ได้คะแนนเฉลี่ยระดับ “มาก”

2) เรื่องหน่วยงานระดับนโยบาย

- องค์กรควรมีอำนาจหน้าที่เบ็ดเสร็จในเรื่องที่กำหนดเป็นวัตถุประสงค์หลัก
- เกรงว่าคณะกรรมการนโยบายที่เป็นผู้แทนส่วนราชการมีงานประจำจะไม่มีเวลา ทำงานไม่เต็มที่
- มี Longterm Plan, Strategic Map ควรเป็นหน่วยราชการเช่นเดิม แต่เป็นอิสระงานไม่ซ้ำซ้อน มีอำนาจ รวมศูนย์ ควบคุมการปลูก Zoning ลดต้นทุนเก็บเกี่ยว ขนส่งแปรรูป
- การกำหนดสัดส่วนกรรมการมีผลต่อการออกเสียงลงมติ หากต้องการความเห็นเพิ่มเติมจากฝ่ายใดอาจเป็นที่ปรึกษาก็ได้

3) เรื่องหน่วยงานระดับบริหาร

- ควรมีผู้แทนกระทรวงคลัง เช่น กรมสรรพสามิตร่วมด้วย ควรมีผู้ทรงคุณวุฒิมากกว่า 2 ท่าน
- ควรมีผู้แทนจากอุตสาหกรรมยานยนต์และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความยอมรับแต่เริ่มต้น

4) เรื่องรูปแบบการบริหารองค์การมหาชน

- หน้าที่องค์กรคือเสนอแนะนโยบายที่ทุกฝ่ายยอมรับและปฏิบัติได้ ไม่ต้องรอประสานงานระหว่างหน่วยราชการ โดยไม่ซ้ำซ้อนกับคณะเดิมเพื่อให้มีบูรณาการเชื่อมโยงและเกิดผลเป็นรูปธรรม
- ส่งเสริมวิจัยพัฒนา การตลาด กิจการต่างประเทศควรมีความเป็นอิสระ และเสนอแนะด้านนโยบายอย่างคล่องตัว การสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยี, พันธุ์พืช, โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพและปริมาณเหมาะสมกับการนำไปใช้เป็นวัตถุดิบ ดังเช่น การปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จของประเทศอื่น
- ต้องไม่มีความทับซ้อนของงานองค์การด้านเทคโนโลยี งานศูนย์ฝึกอบรมฯ และงานสำนักงานส่งเสริมการตลาด
- เสนอให้ลดผู้แทนกระทรวงพลังงานเหลือ 2 ท่าน ผู้แทนราชการรวมแล้วจะเหลือ 7 ท่าน ควรมีจำนวนผู้แทนเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น
- แนวทางบริหารจาก SET, การรวมกลุ่มพัฒนาศักยภาพและลดต้นทุนให้ดู C.P., การพัฒนาและผลักดันผลงานจาก SCG
- การขับเคลื่อนองค์กรตามเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจำเป็นต้องมีปัจจัยสำคัญคือเงินสนับสนุน องค์กรควรมีการบริหารการเงินเพื่อให้มีรายได้เพียงพอเลี้ยงตัวเองได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว
- ยุทธศาสตร์ของประเทศเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งทำให้เกิดความเสียหาย เช่น เอทานอลล้นตลาด ต้องระวังผลกระทบที่เกิดแก่ผู้ผลิตเอทานอล และไบโอดีเซล และองค์กรต้องมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อเสนอแนะนโยบายต่อรัฐบาล

- นโยบายด้านราคามีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมเอทานอล/ไบโอดีเซล/รถยนต์ เกิดความมั่นใจและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสถานการณ์ได้ทันท่วงที
- ควรมีนโยบายให้การอุดหนุน การส่งเสริม การกำหนดราคากากน้ำตาลและพืชผลที่เกี่ยวข้องชัดเจน เช่น อ้อย มันสำปะหลัง โดยรัฐอาจต้องให้การอุดหนุน และนโยบายด้านการเกษตรกรรมควรมีความสมดุลกับภาคส่วนอื่นๆ
- ภาครัฐควรมีความเข้าใจว่าองค์กรมีบทบาทในการกำหนดนโยบายเพื่อให้การส่งเสริมแก่ผู้มีส่วนร่วม ดังนั้นความอยู่รอดขององค์กรมีความสำคัญต่อความอยู่รอดของอุตสาหกรรมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย
- ชื่อองค์กร “ชีวภาพ” ทำให้เข้าใจว่า ครอบคลุมกว้างกว่าไบโอดีเซล เอทานอล น่าจะใช้ชื่อที่กระชับและสื่อความหมายได้ตรง
- ควรมีการจัดทำแผนธุรกิจ เนื่องจากมีผู้เกี่ยวข้องเป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำที่ใช้พืชผลการเกษตรเป็นวัตถุดิบ
- หากประเทศไทยมีศักยภาพด้านเทคโนโลยีที่ทำให้สินค้ามีราคาถูกและมีคุณภาพแล้วสินค้าไทยจะมีความสามารถในการแข่งขันได้ทัดเทียมกับประเทศอื่น
- ธนาคารมีหลักเกณฑ์พิจารณาความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่แน่นอน ได้แก่ ความมั่นคงของราคาและความเพียงพอของวัตถุดิบ ดังนั้นจึงควรมีกลไกให้ธนาคารเกิดความมั่นใจว่าโครงการมีความเป็นไปได้และเกิดประโยชน์ต่อธนาคารและผู้ลงทุน หากความเสี่ยงลดลงก็จะสามารถผลักดันโครงการให้ดำเนินการไปได้

4.3 การประชุมสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการศึกษาและรับฟังความคิดเห็น

การประชุมได้จัดขึ้นที่โรงแรมทวินทาวเวอร์ กรุงเทพฯ ในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 เวลา 8.30-14.30 น. มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 217 คน จากหน่วยงานต่างๆ คือ หน่วยงานรัฐจำนวน 116 คน หน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่ภาครัฐตลอดจนผู้สนใจจำนวน 101 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอผลการศึกษา (รายงานผลการศึกษาฉบับร่างแก่สาธารณชน โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) และรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงรายงานผลการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โดยมีข้อสรุป ดังนี้

1) ควรพิจารณานโยบายองค์กรให้รอบคอบ เช่น กรณีมาเลเซีย และบราซิล อาจนำมาใช้โดยตรงกับประเทศไทยไม่ได้เนื่องจากมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ มาเลเซียมีองค์กรปาล์มน้ำมันฯ เนื่องจากปาล์มมีผลกระทบต่อประเทศมากกว่าผลกระทบที่ข้าวมีต่อประเทศไทย ส่วนบราซิลมีองค์กรเกี่ยวกับอ้อยเนื่องจากมีการปลูกอ้อยมากและมีผลกระทบต่อประเทศมาก

2) องค์กรที่ไม่ได้แสวงหากำไรอาจไม่จำเป็นต้องเป็นองค์การมหาชน แม้เป็นองค์การมหาชนอาจยุบเลิกได้หากการดำเนินการไม่ประสบความสำเร็จ

3) เสนอให้พิจารณาภารกิจขององค์กรอื่น เช่นองค์กรปาล์มน้ำมันฯ เพื่อความชัดเจนในขั้นตอนกฤษฎีกามิให้ซ้ำซ้อน

4) ภารกิจส่งเสริมเชื้อเพลิงชีวภาพขององค์การฯ ต้องมีความชัดเจนเรื่องการให้แรงจูงใจ (Incentive) และไม่มีความซ้ำซ้อนกับองค์การอื่น โดยให้ระบุเป็นประเด็นสำคัญ (Keyword) ในวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

5) การบริหารจัดการ ต้องระบุข้อความเรื่องที่เกี่ยวข้อง ใน พรฎ. เช่น โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยย่นเวลาในการพิจารณา

6) ควรมีผู้แทนเกษตรกร จำนวน 3 คน แบ่งเป็นผู้แทนเกษตรกร อ้อย มันสำปะหลังและปาล์มน้ำมัน และในอนาคตควรพิจารณาให้มีผู้แทนพืชน้ำมันอื่นด้วย เช่น สบู่ดำ

7) นายกสมาคมชาวไร่อ้อย ควรมีชื่อเป็นตัวแทนของภาคอุตสาหกรรม

8) อาจมีคำถามจากคณะรัฐมนตรีและกรรมการกฤษฎีกาเรื่องระดับการตัดสินใจด้านนโยบายและความทับซ้อนกับคณะกรรมการอื่นๆที่กำหนดนโยบายระดับชาติ

9) คณะกรรมการบริหาร

- ในรายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรมีชื่อสมาคมโรงกลั่นน้ำมันพืชและสมาคมโรงกลั่นน้ำมันปาล์มด้วย
- ควรมีชื่อสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) ร่วมเป็นกรรมการนโยบายเนื่องจากเป็นเลขานุการองค์การปาล์มน้ำมันฯ ซึ่งจัดตั้งขึ้นใหม่
- ไม่ควรคัดลอกข้อความของส่วนราชการในเชิงการกำกับดูแลซึ่งไม่คล่องตัวมาใช้สำหรับการจัดทำคู่มืองานบริการ เช่น การจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
- ส่วนใหญ่มักเลือกให้ปลัดกระทรวงเป็นประธานคณะกรรมการนโยบายขององค์การ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีบ่อยครั้ง
- ควรกำหนดคุณสมบัติกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ผู้มีความรู้จริงมาทำงาน และควรมีจำนวนมากกว่า 3 คน
- เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่เป็นองค์กรอิสระ กรรมการภาครัฐมีจำนวน 9 คน ซึ่งมากและอาจทำให้ผู้อื่นไม่กล้าออกความเห็น
- เห็นด้วยกับจำนวนของคณะกรรมการบริหาร (15 คน)
- ในประเทศเกาหลี ประธานคณะกรรมการมาจากส่วนที่ไม่ใช่ราชการ และทำงานได้ดี
- เนื่องจากปัจจุบันอ้อยมีราคาตกต่ำในขณะที่มันสำปะหลังราคาดี ผู้ปลูกอ้อยอาจเลิกปลูก อันจะมีผลให้น้ำตาลขาดตลาด ควรพิจารณาด้านการกำกับดูแลงานเรื่องอ้อยและลานมัน ตลอดจนการแย่งวัตถุดิบจากต่างประเทศด้วย

10) ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 เอกชนไม่สามารถเข้าหุ้นในองค์การมหาชนได้ รัฐบาลต้องเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณให้องค์กรตั้งใหม่ทั้งหมดเพื่อให้เพียงพอกับการดำเนินงาน

5. องค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย

5.1 การวิเคราะห์ข้อดี-ข้อด้อยการบริหารจัดการของหน่วยงานที่รับผิดชอบเชื้อเพลิงชีวภาพ (SWOT Analysis) ในประเทศไทย

<u>ข้อดี (Strength)</u>:

- การบริหารจัดการโดยภาครัฐเป็นการจัดการบริหารแบบสั่งตรงลงมา (Top-down) ตามสายการบังคับบัญชา (Hierarchical line) และตามโครงสร้างองค์กร (Organizational structure) ที่กำหนดภาระหน้าที่สำหรับแต่ละกิจกรรมด้านการตลาดและด้านการผลิตโดยเฉพาะสำหรับแต่ละกิจกรรมด้านการตลาดและด้านการผลิต เป็นการรวมอำนาจการตัดสินใจดำเนินการไว้ที่ส่วนกลางของแต่ละต้นสังกัดของแต่ละหน่วยงาน
- รัฐบาลเป็นผู้จัดหาทรัพยากรและงบประมาณในการบริหาร (เงิน, บุคลากร, วัสดุอุปกรณ์) และการบริการให้กับหน่วยราชการ ไม่มีความเสี่ยงต่อการหางบประมาณมาสนับสนุนและกำหนดค่าใช้จ่ายตามต้องการได้
- การบริหารงานยึดถือกรอบการบริหารที่มีความชัดเจนจากขอบเขตภาระหน้าที่ขององค์กรและกฎหมาย ระเบียบของหน่วยงานจึงมีความเสี่ยงต่อการผิดกฎระเบียบน้อย มีการควบคุมการใช้ทรัพยากรการบริหารเพื่อวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงาน ด้วยสายการบังคับบัญชาและมาตรฐานวิชาชีพของบุคลากรในแต่ละสังกัด ที่สามารถสรรหาได้ตามกระบวนการบริหารงานบุคคลที่ระบุขอบเขตภาระงานตามวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพของบุคคลากรในแต่ละหน่วยที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านการผลิตและ การส่งเสริม

<u>ข้อด้อย (Weakness)</u>:

- โครงสร้างการบริหาร

โครงสร้างของระบบราชการทำให้แต่ละหน่วยงานไม่สามารถตัดสินใจดำเนินงานได้รวดเร็วทันต่อความต้องการโดยเฉพาะความต้องการของตลาดที่มีกลไกราคาเป็นตัวกำหนดตามภาวะตลาดน้ำมันเชื้อเพลิง และมีตัวแปร เช่น ผู้ผลิต ในต่างประเทศ ภาวะทางเศรษฐกิจ ตลอดจนปัจจัยที่มีผลกระทบอื่นๆ มากมาย กระทรวงผู้รับผิดชอบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงชีวภาพไม่มีอำนาจสั่งการข้ามกระทรวงและหน่วยงานอื่น

- ต้นทุนทางเศรษฐกิจ

งบประมาณรัฐบาลเป็นทรัพยากรของประเทศซึ่งนำไปจ่ายค่าใช้จ่ายตามภาระงานของหน่วยราชการซึ่งทำงานแยกส่วนกัน เปรียบเสมือนเป็นต้นทุนและค่าใช้จ่ายทางการผลิตมีการกระจายไปยังหลาย

หน่วยงานที่มีความเหลื่อมซ้อนของภาระงานในเรื่องเดียวกันทำให้ผลผลิตต่ำกว่าที่ควรจะเป็นและเกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ

<u>โอกาส (Opportnity)</u>:

การใช้เชื้อเพลิงชีวภาพเป็นการสร้างทางเลือกให้กับประเทศไทยเพื่อลดการพึ่งพาน้ำมันจากฟอสซิลซึ่งต้องนำเข้าจากต่างประเทศ จึงเป็นการเสริมสร้างเสถียรภาพทางพลังงานให้กับประเทศ หากพิจารณาการดำเนินงานด้านเชื้อเพลิงชีวภาพในประเทศซึ่งประสบความสำเร็จ ในหลายประเทศ เช่น บราซิล และมาเลเซีย ในช่วงเริ่มต้นมีการดำเนินการเชิงบังคับในลักษณะรวมศูนย์สั่งการจากหน่วยงานกลางของรัฐ ซึ่งมีข้อสังเกตว่าประเทศเหล่านั้นมีการปกครองภายใต้รัฐบาลที่ไม่เป็นประชาธิปไตยมากนัก

<u>ข้อจำกัด (Threat)</u>:

- การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจภายในประเทศที่ทำให้รัฐบาลมีรายได้ลดน้อยลง แต่ไม่สามารถลดจำนวนข้าราชการหรือข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพได้ทำให้ไม่สามารถลงทุนทางด้านการวิจัยและการพัฒนาอย่างเต็มที่
- การปรับตัวทางวิชาการการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Administration) ที่เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพของผลงานเป็นหลักโดยรัฐควรเป็นเพียงผู้คุมกฎระเบียบมากกว่าเป็นผู้ผลิต หรือผู้อำนวยความสะดวกต่อการผลิตสินค้าและบริการให้ประชาชน และรัฐควรเป็นผู้ดูแลกลไก ซึ่งรับผิดชอบในการตอบสนองความต้องการของประชาชน เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ให้บรรลุเป้าหมายคือการเป็นผู้จัดการ (Manager) แทนที่จะเป็นผู้บริหาร (Administrator) แบบเดิม
- ข้อจำกัดนี้ทำให้เกิดการปรับตัวของราชการไทยและทำให้การบริหารจัดการ ตามแบบเดิมในฐานะผู้อำนวยการทรัพยากรการบริหารมีข้อขัดข้องเพราะอาจไม่สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

5.2 องค์การมหาชน (Autonomous Public Organization, APO)

เป็นองค์กรที่สามารถจัดตั้งขึ้นได้ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งหน่วยงาน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบภารกิจที่จำเป็นเฉพาะด้านของรัฐในการให้บริการสาธารณะ งานบริการในส่วนที่รัฐต้องการส่งเสริมและต้องให้การสนับสนุนงบประมาณ และการให้บริการซึ่งอาจต้องแทรกแซงตลาดที่ภาคเอกชนไม่สนใจ ดังนั้น ถ้าวิเคราะห์หาเหตุผลจากหลักการพัฒนาระบบราชการไทยตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 และตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 แล้ว <u>การจัดองค์กรการจัดการบริหารด้านเชื้อเพลิงชีวภาพที่เหมาะสมควรเป็นไปในรูปแบบองค์กรมหาชน</u>

5.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงชีวภาพของประเทศไทยในปัจจุบัน

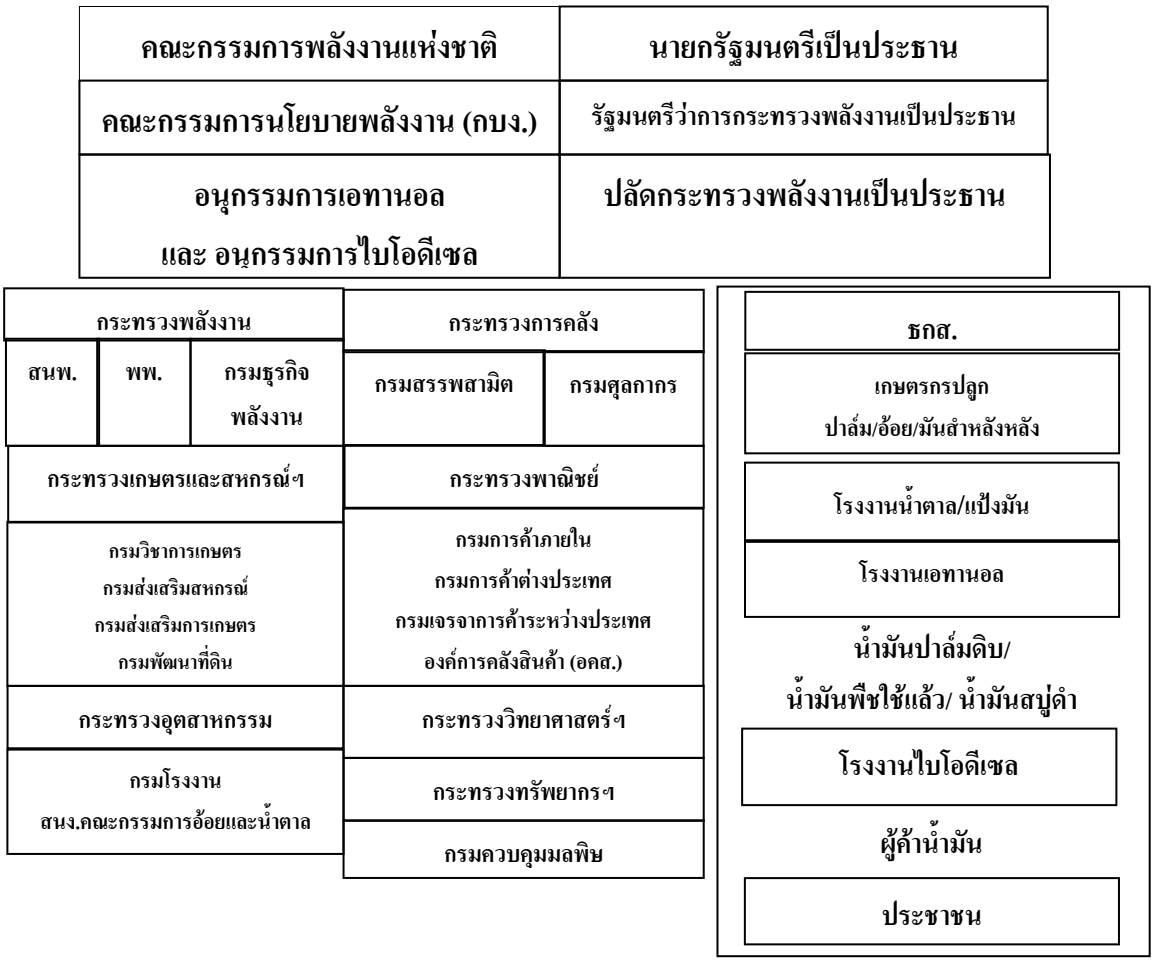

ภาพที่ 5-1 องค์กรและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงชีวภาพของไทยในปัจจุบัน

5.4 องค์กรจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ

1) ภารกิจขององค์การ

องค์การที่จะจัดตั้งใหม่นี้จะต้องจัดโครงสร้างองค์กรตามภารกิจขององค์การ ดังแสดงในภาพที่ 5-2

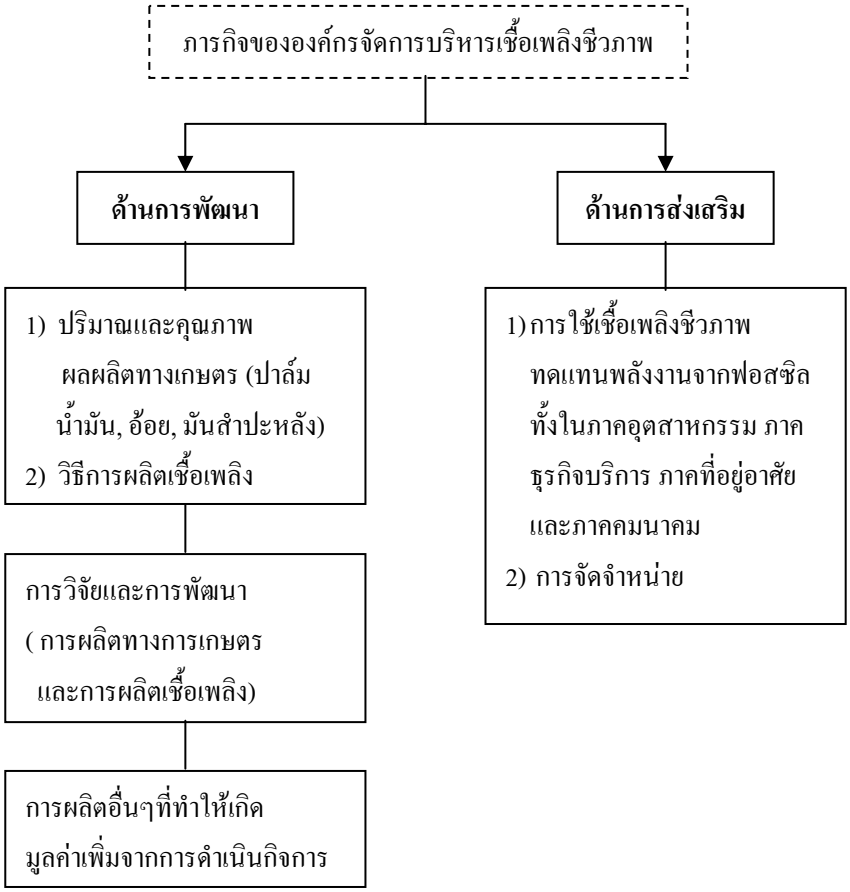

ภาพที่ 5-2 ภารกิจขององค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ

2) การศึกษาทางด้านกฎหมาย

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน ได้แก่

- พ.ร.บ. ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514
- พระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวการณ์ขาดแคลนน้ำมัน พ.ศ. 2516
- พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530
- พ.ร.บ. ร่วมทุนไทย-มาเลเซีย พ.ศ. 2533
- พ.ร.บ. คณะกรรมการพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. การส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535

- พ.ร.บ. ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542
- พ.ร.บ. การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543

3) หน้าที่ของรัฐต่อองค์การมหาชน

- กำหนดทิศทางการดำเนินนโยบาย
- ให้งบประมาณสนับสนุนการให้บริการหรือการปฏิบัติงานภารกิจด้านใดด้านหนึ่ง
- ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยผ่านการจัดสรรงบประมาณในรูปแบบเงินอุดหนุน

รัฐบาลอาจยุบเลิกหรือปรับลดงบประมาณหากบริการเหล่านั้นไม่เป็นที่ต้องการของประชาชนหรือภาคธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาภาคเอกชนหรือองค์กรประชาชนสามารถทำได้ดีกว่า และถูกกว่า อนึ่ง องค์การมหาชนจะให้บริการประชาชน หรือลูกค้าทั่วไป โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายดำเนินการและผลตอบแทน

4) แนวคิดการจัดตั้งรูปแบบขององค์กรบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ

- ไม่เป็นส่วนราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534
- เป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นองค์กรกลาง และเป็นหน่วยงานของรัฐ
- มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ
- ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- ไม่อยู่ในระเบียบบริหารของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- มีฐานรองรับทางกฎหมายเพื่อการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพที่ชัดเจนแน่นอน
- สอดคล้องกับนโยบายและแผนพลังงานตามมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2549 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549

5) อำนาจและหน้าที่

- กำหนดนโยบาย และวางแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ
- กำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อให้นโยบาย การวางแผนและกลยุทธ์การบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพบรรลุผล
- รวมแปลงที่ดิน จัดหา ซื้อ เวนคืนที่ดินเพื่อการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพเพื่อแปลงทดลอง ห้องทดลอง สถาบันองค์ความรู้ เขตอุตสาหกรรมแปรรูป
- ถือกรรมสิทธิ์หรือโอนสิทธิครอบครองหรือมีทรัพยสิทธิต่างๆ เพื่อการพัฒนาพืชพันธุ์ ผลิตภัณฑ์ และเพื่ออุตสาหกรรมแปรรูป
- ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ

- กู้หรือยืมเงินหรือขอรับสินเชื่อ ให้กู้หรือให้ยืมเงินหรือให้สินเชื่อและค้ำประกันหรือการให้ประกันอย่างอื่น
- ออกหุ้นกู้หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนบริหารจัดการเพลิงชีวภาพ
- ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนหรือร่วมกิจการกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์การบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ
- ประสานการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ ไบโอดีเซลจากปาล์มน้ำมัน เอทานอลจากอ้อยและมันสำปะหลัง และการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอื่น ๆ
- สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนจากผลผลิตทางเกษตรกรรมสวนปาล์มน้ำมัน อ้อยและมันสำปะหลัง ตั้งแต่การพัฒนาพันธุ์การปลูก การบำรุงรักษา และการแปรรูปเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม
- สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเชื้อเพลิงชีวภาพให้ครบวงจรได้เต็มศักยภาพ
- เข้าร่วมทุนกับบุคคล หรือนิติบุคคล หรือมอบหมาย หรือว่าจ้างให้บุคคล หรือนิติบุคคลอื่นประกอบกิจการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ขององค์การ
- เป็นตัวแทนหรือนายหน้า หรือมอบหมาย หรือว่าจ้างให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นประกอบกิจการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ขององค์การ
- การจัดตั้งสหกรณ์การผลิตและอุตสาหกรรมแปรรูปเชื้อเพลิงชีวภาพครบวงจร
- สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาด้านอุตสาหกรรมแปรรูปเชื้อเพลิงชีวภาพ
- สนับสนุนการการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมแปรรูปการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- สนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกร สหกรณ์สวนปาล์มน้ำมัน อ้อยและมันสำปะหลัง
- เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ
- ออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการสนับสนุนการพัฒนาพลังงานทดแทน
- ออกข้อบังคับหรือข้อกำหนดว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้สินเชื่อเพื่อพัฒนาพลังงานทดแทนและการตลาด
- ออกข้อบังคับหรือข้อกำหนดว่าด้วยการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ
- ออกขอบังคับหรือข้อกำหนดการกำหนดราคากลางปาล์มน้ำมัน อ้อย และมันสำปะหลัง
- กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

6) กฎหมายรองรับการจัดตั้งองค์กรและการดำเนินงานขององค์กร

- พ.ร.บ. องค์การมหาชน พ.ศ. 2542
- พ.ร.บ. ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานและดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535
- นโยบายและแผนพลังงานตามมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549

- คำสั่งคณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน เรื่องแต่งตั้งอนุกรรมการเอทานอล (9/49) และไบโอดีเซล (10/49)

7) การจัดลำดับชั้นขององค์การ

องค์การแบ่งเป็น 2 ระดับ ประกอบด้วย

- <u>ระดับนโยบาย</u>

คณะกรรมการระดับนโยบาย มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายหลักเกี่ยวกับเชื้อเพลิงชีวภาพของประเทศ มีจำนวนอย่างน้อย 23 ท่าน ประกอบด้วย ตัวแทนส่วนราชการ 12 ท่าน ตัวแทนผู้ประกอบการ 7 ท่าน และตัวแทนภาคประชาชน 4 ท่าน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

<u>ตัวแทนส่วนราชการ</u> จำนวน 12 ท่าน ประกอบด้วย

- ปลัดกระทรวงพลังงาน
- ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.)
- อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.)
- อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน
- ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม
- ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์
- ผู้แทนกระทรวงการคลัง
- ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน

<u>ตัวแทนผู้ประกอบการ</u> จำนวน 7 ท่าน ประกอบด้วย

- นายกสมาคมเอทานอล
- (นายกสมาคมไบโอดีเซล)
- นายกสมาคมปาล์มน้ำมัน
- ผู้แทนจากภาคเกษตร (ผู้ปลูกอ้อย)
- นายกสมาคมมันสำปะหลัง
- ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- นายกสมาคมยานยนต์ไทย

<u>ตัวแทนภาคประชาชน</u> จำนวน 4 ท่าน ประกอบด้วย

- ผู้แทนเกษตรกร 2 ท่าน
- ผู้แทนภาคประชาชน 2 ท่าน

- <u>ระดับบริหารจัดการ</u>

- เป็นนิติบุคคลบริหารงานตามนโยบายของสภาองค์การฯ
- คณะกรรมการบริหารทำหน้าที่อนุมัติและติดตามผลการบริหารงานของผู้อำนวยการบริหาร
- ผู้อำนวยการบริหารได้จากการสรรหาและแต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบาย
- มีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานซึ่งมีความเชี่ยวชาญตามความเหมาะสม
- บริหารจัดการงานภายใต้ขอบเขตอำนาจ
- จัดทำแผนงาน และรายงานผลการทำงาน
- มีหน้าที่บริหารจัดการองค์กรตามนโยบายที่กำหนดโดยคณะกรรมการนโยบาย

คณะกรรมการบริหาร มีจำนวนรวม 15 ท่าน เป็นตัวแทนส่วนราชการ 4 ท่าน ตัวแทนภาคเกษตร/ภาคอุตสาหกรรม 5 ท่าน และตัวแทนภาคประชาชน 5 ท่าน โดยกรรมการบริหาร 1 ท่าน ควรเป็นกรรมการนโยบาย เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดนโยบายมาสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิผล รายละเอียดของผู้เป็นกรรมการ มีดังนี้

<u>ตัวแทนส่วนราชการ</u> จำนวน 4 ท่าน ประกอบด้วย

- กระทรวงพลังงาน 2 ท่าน
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 1 ท่าน
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ 1 ท่าน

<u>ตัวแทนภาคเกษตร/ภาคอุตสาหกรรม</u> จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

- ผู้ผลิตเอทานอล 1 ท่าน
- ผู้ผลิตไบโอดีเซล 1 ท่าน
- เกษตรกรพืชน้ำมัน 2 ท่าน
- อุตสาหกรรมยานยนต์ 1 ท่าน

<u>ตัวแทนภาคประชาชน</u> จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

- ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน
- ผู้แทนภาคประชาชน 2 ท่าน

ผู้อำนวยการองค์การเชื้อเพลิงชีวภาพฯ เป็นกรรมการและเลขานุการ

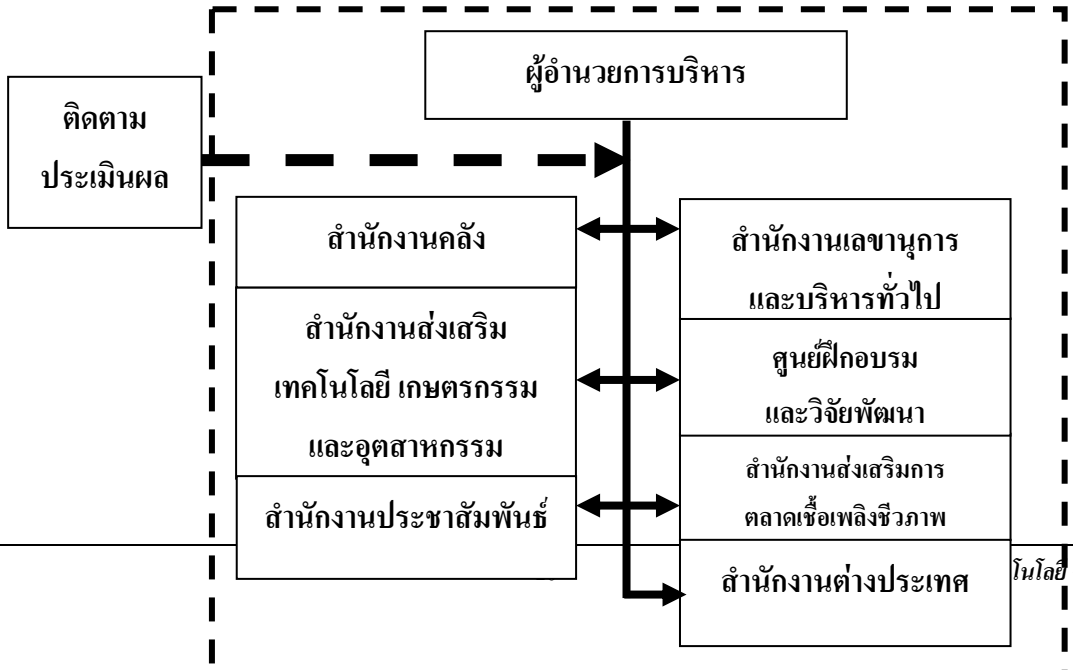

ภาพที่ 5-3 โครงสร้างและองค์ประกอบของสำนักงานบริหารองค์การเชื้อเพลิงชีวภาพ

8) ขั้นตอนการจัดตั้งองค์กร

- กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาขออนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
- รัฐมนตรีลงนามแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ
- คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบแล้วส่งไปยังสำนักนายกรัฐมนตรีที่เป็นหน่วยงานในฐานะเลขานุการคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งร่างพระราชกฤษฎีกาไปยังส่วนราชการ 3 แห่ง คือ กพร. สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- เมื่อหน่วยงานทั้ง 3 แห่งเห็นชอบในแผนการปฏิบัติราชการ งบประมาณ และยกร่างแล้ว สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอร่าง พ.ร.ฎ. ไปยังสภาผู้แทนราษฎร และรัฐสภาเพื่อพิจารณาตามลำดับ หากสภาฯ เห็นชอบจะเสนอเพื่อโปรดเกล้าฯและประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

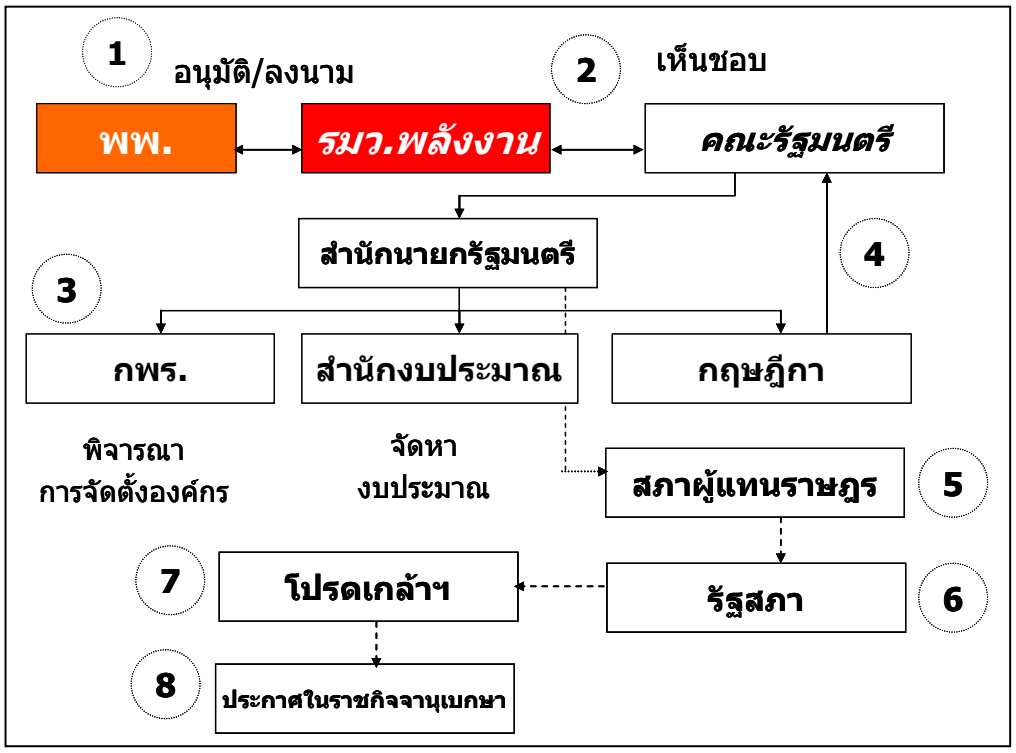

ภาพที่ 5-4 ขั้นตอนการยกร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การมหาชน

5.5 ตัวอย่างแนวคิดของร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การ

(ร่างแนวคิด) พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งองค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย หรือ "อบชท."

(องค์การมหาชน) พ.ศ. .....

" คำขึ้นต้น "

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา... ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา... แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

"มาตราที่กำหนดใน พ.ร.ฎ."

1. พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง*องค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย (อบชท.) พ.ศ. ....*"

2. พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

3. ในพระราชกฤษฎีกานี้

(ข้อความกำหนดชื่อองค์กร ชื่อคณะกรรมการ ตำแหน่งของผู้บริหารองค์การ และรัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พ.ร.ฎ. รวมถึงความหมายของการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ เช่น หมายความว่า การบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ ไบโอดีเซลจากปาล์มน้ำมันหรือพืชน้ำมัน และเอทานอลจากอ้อยและมันสำปะหลัง หรืออื่น ๆ)

4. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

5. ให้จัดตั้งองค์การมหาชนขึ้นเรียกว่า "*องค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย (อบชท.)*" และให้มีชื่อ เป็นภาษาอังกฤษว่า " THE BIO-FUEL MANAGEMENT ORGANIZATION OF THAILAND หรือ BMOT"

6. ให้องค์การมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

7. ให้องค์การมีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ ไบโอดีเซลจากปาล์มน้ำมันหรือพืชน้ำมัน และเอทานอลจากอ้อยและมันสำปะหลัง และอื่นๆ เพื่อให้เป็นพลังงานทดแทนและเกิดการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเป็นระบบครบวงจร

องค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1) เกิดการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการสร้างความมั่นคงหรือเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

2) การกำกับดูแลการบริหารจัดการเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะและสนองนโยบายต่อรัฐเพื่อให้เกิดการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพเป็นพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ประสิทธิผลสูงสุด และเป็นระบบครบวงจร

3) ให้การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ ไบโอดีเซลจากปาล์มน้ำมันหรือพืชน้ำมัน และเอทานอลจากอ้อย และมันสำปะหลัง และอื่นๆ เป็นพลังงานทดแทน

4) สนับสนุนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทน

5) กำหนดมาตรการและแนวทางการบริหารจัดการ ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ

6) ประสานการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพระหว่างภาครัฐกับเอกชนในฐานะผู้ผลิตสินค้าและบริการสาธารณะ ผู้ซื้อสินค้าและผู้รับบริการสาธารณะอย่างมีธรรมาภิบาล

7) กำหนดราคาผลผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพโดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในฐานะผู้ผลิตสินค้าและบริการสาธารณะ ผู้ซื้อสินค้าและผู้รับบริการสาธารณะอย่างมีธรรมาภิบาล

8. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ให้องค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย "อบชท." มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ด้วย

1) กำหนดนโยบาย วางแผน กลยุทธ์การบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ

2) กำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อให้นโยบาย การวางแผนและกลยุทธ์การบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพบรรลุผล

3) จัดหา รวมแปลงที่ดิน ซื้อ เวนคืนที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์เพื่อการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพ

4) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพยสิทธิต่าง ๆ

5) ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกประเทศ ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ

6) ถือกรรมสิทธิ์ โอนสิทธิครอบครองที่ดิน อสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินต่างๆ เพื่อการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ (เพื่อการพัฒนาพันธุ์พืช ผลิตภัณฑ์ และเพื่ออุตสาหกรรม แปลงทดลอง ห้องทดลอง สถาบันองค์ความรู้ เขตอุตสาหกรรมแปรรูป)

7) ให้ได้มาซึ่งที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ และให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือขายเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเชื้อเพลิงชีวภาพ

8) กู้หรือยืมเงินหรือขอรับสินเชื่อ ให้กู้หรือให้ยืมเงินหรือให้สินเชื่อและค้ำประกันหรือการให้ประกันอย่างอื่น

9) ออกหุ้นกู้หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนบริหารจัดการเพลิงชีวภาพ

10) ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนหรือร่วมกิจการกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์การบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ

11) ประสานการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ ไบโอดีเซลจากปาล์มน้ำมัน เอทานอลจากอ้อย และมันสำปะหลัง และการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอื่นๆ

12) สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนจากผลผลิตทางเกษตรกรรมสวนปาล์มน้ำมัน อ้อย และมันสำปะหลัง ตั้งแต่การพัฒนาพันธุ์การปลูก การบำรุงรักษา และการแปรรูปเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และการตลาด

13) สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเชื้อเพลิงชีวภาพให้ครบวงจรได้เต็มศักยภาพ

14) เข้าร่วมทุนกับบุคคล หรือมอบหมาย หรือว่าจ้างให้บุคคล หรือนิติบุคคลอื่นประกอบกิจการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

15) เป็นตัวแทนหรือนายหน้า หรือมอบหมาย หรือว่าจ้างให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นประกอบกิจการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

16) การจัดตั้งสหกรณ์การผลิตและอุตสาหกรรมแปรรูปเชื้อเพลิงชีวภาพ

17) สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาด้านอุตสาหกรรมแปรรูปเชื้อเพลิงชีวภาพ

18) สนับสนุนการการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมแปรรูปการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

19) สนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกร สหกรณ์สวนปาล์มน้ำมัน อ้อย และมันสำปะหลัง

20) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ

21) ออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการสนับสนุนการพัฒนาพลังงานทดแทน

22) ออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้สินเชื่อเพื่อพัฒนาพลังงานทดแทน และการตลาด

23) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ

24) กำหนดราคากลางปาล์มน้ำมัน อ้อย และมันสำปะหลัง

25) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

หมวด ๒

ทุน รายได้ และทรัพย์สิน

9. ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการขององค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

1) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม

2) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี (งบประมาณ)

3) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่น และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

4) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินกิจการ

5) ดอกผลจากเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินขององค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย

6) เงินรายได้อื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

10. ในกรณีที่องค์การเชื้อเพลิงชีวภาพจัดให้มีบริการใดอันอยู่ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ขององค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการจากกิจการนั้น ตามที่คณะกรรมการกำหนด

11. บรรดารายได้ขององค์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ

12. ให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่งองค์การได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ขององค์การเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การ

ให้องค์การมีอำนาจในการครอบครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การ

13. การใช้จ่ายเงินขององค์การ ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการขององค์การโดยเฉพาะเท่านั้น

14. การเก็บรักษาและเบิกจ่ายเงินขององค์การ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การบริหารและการดำเนินกิจการ

15. โครงสร้างการบริหารจัดการของ อบชท.

การบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพให้ประสบผลสำเร็จตามนโยบายนโยบายและแผนการบริหารและแผนการพัฒนาการพลังงานของประเทศ โดยองค์กรการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย หรือ อบชท. มีฐานอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามบัญญัติในพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งองค์การมหาชน เสนอแนะให้การดำเนินการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการบริหารจัดการ ดังนี้

โครงสร้างองค์กรการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพในรูปคณะกรรมการจำนวน 2 คณะ ประกอบด้วยคณะกรรมการระดับนโยบาย และคณะกรรมการระดับบริหารหรือระดับปฏิบัติ

1) คณะกรรมการการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "กบชท" ระดับนโยบาย

2) คณะกรรมการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "คณะกรรมการบริหาร" ระดับบริหารหรือระดับปฏิบัติ

3) สำนักงานคณะกรรมการเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย โดยมีผู้อำนวยการ ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการฯ เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ของสำนักงานองค์การ

ภายใต้โครงสร้างดังกล่าวคณะกรรมการการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ - ระดับนโยบาย คณะกรรมการการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ - ระดับปฏิบัติหรือระดับบริหาร และผู้อำนวยการสำนักงานเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทยจะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยคำนึงถึงความสำเร็จการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพขององค์การเป็นสำคัญ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดและครบวงจร

คณะกรรมการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพ

ให้มีคณะกรรมการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย - ระดับนโยบาย หรือ "กบพท" ประกอบด้วย

1) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากพลังงานทดแทน โดยเฉพาะเชื้อเพลิงชีวภาพที่ได้จากผลผลิตด้านการเกษตร ได้แก่ อ้อย และมันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมันหรือพืชน้ำมัน และเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตรหรือพลังงานทดแทนอื่น

2) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวน 9 คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงพลังงาน ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรฯ

3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการบริหาร ด้านกฎหมาย สิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรม พาณิชย์ เกษตรและพลังงานทดแทน โดยในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมิใช่ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของรัฐหรือผู้แทนพรรคการเมืองรวมอยู่ด้วย

4) ผู้แทนจากเอกชนจำนวน 7 คน ได้แก่ นายกสมาคมเอทานอล นายกสมาคมไบโอดีเซล นายกสมาคมปาล์มน้ำมัน นายกสมาคมชาวไร่อ้อย นายกสมาคมมันสำปะหลัง ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมสภาอุตสาหกรรมฯ นายกสมาคมยานยนต์ไทย

5) ผู้แทนประชาชนจำนวน 4 คน ได้แก่ ผู้แทนเกษตรกร 2 คนและผู้แทนภาคประชาชน 2 คน

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการเ ชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการตามความจำเป็น

อำนาจและหน้าที่

1) จัดทำและเสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพต่อคณะรัฐมนตรี

2) กำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อให้นโยบายและแผนยุทธศาสตร์บรรลุผล

3) พิจารณาอนุมัติ อนุญาต แผนงาน/ โครงการพัฒนาเชื้อเพลิงเชื้อเพลิงชีวภาพ

4) พิจารณาอนุมัติแผนการเงินขององค์การ

5) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ

6) ให้คำแนะนำ เสนอแนะ และร่วมแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ

7) กำกับ ควบคุม ดูแล และติดตามความก้าวหน้าการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ

8) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารจัดการทั่วไปขององค์การ ตลอดจนออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ทรัพย์สินขององค์การ และสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงานในองค์การ

9) ติดตามและประเมินผลการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ

กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ โครงสร้างองค์กรการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพในรูปคณะกรรมการจำนวน 2 คณะ ประกอบด้วย คณะกรรมการระดับนโยบาย และคณะกรรมการระดับบริหาร

1) คณะกรรมการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "กบชท." ระดับนโยบาย

2) คณะกรรมการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "คณะกรรมการบริหาร" ระดับปฏิบัติ

3) สำนักงานคณะกรรมการเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย โดยมีผู้อำนวยการ ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการฯ เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน

ภายใต้โครงสร้างดังกล่าวคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหาร และผู้อำนวยการจะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยคำนึงถึงความสำเร็จการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

16. ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

1) มีสัญชาติไทย

2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

3) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

4) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

5) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

6) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างขององค์การ ที่ปรึกษา อนุกรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับองค์การ

7) ประธานกรรมการและกรรมการขององค์การจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการที่กระทำกับองค์การหรือขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ขององค์การ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกิจการสาธารณประโยชน์และมิได้แสวงหากำไร

17. ให้มีคณะกรรมการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย - ระดับบริหาร ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากพลังงานทดแทน โดยเฉพาะเชื้อเพลิงชีวภาพที่ได้จากผลผลิตด้านการเกษตร ได้แก่ อ้อยและ

มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมันหรือพืชน้ำมันอื่น และเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์สูงทางด้านการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตร หรือพลังงานทดแทนอื่น

อำนาจและหน้าที่

1) นำแผนงาน / โครงการที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทยไปปฏิบัติ

2) ประสานการนำแผนงาน/โครงการที่ได้รับอนุมัติ / อนุญาตไปปฏิบัติระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบ

3) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

คณะกรรมการการจัดการบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพทั้ง 2 คณะ คือ ระดับนโยบายและระดับบริหาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบแตกต่างกันและมีความสมบูรณ์ที่จะช่วยให้การดำเนินการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น เกิดความมั่นใจต่อผลสำเร็จของการบริหารจัดการ คณะกรรมการฯ ระดับนโยบาย ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย อนุมัติ อนุญาต กำกับ ควบคุม ดูแล ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทั้งหมด คณะกรรมการฯ ระดับบริหาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบนำแผนงาน/โครงการที่ได้รับอนุมัติ /อนุญาตไปปฏิบัติ และเสนอขออนุมัติเพื่อดำเนินการตามแผนงาน/โครงการต่อคณะกรรมการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย

หมวด ๔
การติดตามตรวจสอบและประเมินผล

1. เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพและการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้สำนักงานคณะกรรมการเชื้อเพลิงชีวภาพแห่งประเทศไทย จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานขององค์การตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่นานเกินกว่าสองปี

2. การประเมินผลการดำเนินการตาม 1. ให้จัดทำโดยหน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีการคัดเลือกตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การประเมินผลการดำเนินงานขององค์การจะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏ ทั้งในด้านประสิทธิภาพ ในด้านประสิทธิผล และในด้านการพัฒนาองค์การ และในด้านรายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการจะได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นเป็นการเฉพาะกาล จะจัดให้มีการประเมินผลเป็นครั้งคราวก็ได้

,,,